

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2008

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 17.10.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Хвала.

Позовите сведоке да констатујемо ко је ту.

Суд констатује да су присутни:

- **Тужилац за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **Окр.Бора Трбојевић,**
- **Бранилац адв.Жељка Томљеновић.**
- **Присутни сведоци.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас представите се вас двојица, да, и ви?
Значи хвала вам.

А нису приступили Стопоња Стева за кога је позив примио брат и Пеулић Слободан за кога нема доказа да ли му је позив уручен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ишло замолним путем преко Босне.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

У заседању остаје сведок Цвишић Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвишићу молим вас да останете, приђите овде да укључите микрофон.

Док се Купрешанин Душан за сада удаљава из заседања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте данас овде позвани као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Дужни сте

да нам кажете све што знате. Ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиска лица изложила срамоти, тешкој материјалној штети или кривичном гоњењу. Положићете и заклетву која се ту налази испред вас, обзиром да код истражног судије заклетву нисте положили. Кажите ми само да ли се ваши подаци разликују од 21.02.2008. године када сте били пред истражним судијом?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ваша адреса, када сте рођени и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Све је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је исто. Добро. Прочитајте нам још текст заклетве.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред овим судом будем питан говорити само истину и ништа од тога што ми је није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Позвали смо вас у вези предмета кривичног који се води против Боре Трбојевића, рећи ћете ми да ли га знате, да ли сте са њим у завади, да ли сте га виђали 1991. године и шта се тада дешавало у Великој Ператовици, ако сте ви тамо били?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја познам човека лично, познамо се преко 20 година, из цивилства се знамо, а у Ператовицу смо се нашли знате под каквим околностима. У Ператовицу смо дошли из личне безбедности, зато што нам је била угрожена безбедност као и мене и њега и свих нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви живели?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја сам живео у Великој Барни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте дошли у Велику Ператовицу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Средином осмог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тамо био Бора или је дошао после вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Био је тамо, Боро је имао кућу од оца тамо у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: И ја сам дошао, утекао од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами, са породицом?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Сам, децу сам и жену довезао у Нови Сад, јер ми је претходно пуцано на кућу, на децу и на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта сте ви тамо дошли да радите?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нисмо дошли да радимо него смо дошли да сачувамо главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ето то, из тог разлога зато што ми је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да боравите или да обилазите имовину или сте се придружили некој јединици?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не, нисам могао да обилазим зато што нисам смио да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се прикључили некој јединици?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па тамо је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте боравили?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Тамо је била формирана нека јединица, то је више нека као била за прихват становништва које смо ми евакуисали из наших села за Србију, јер ми смо били тамо, свако је имао свој задатак у вези нечега у вези да се допреми становништво, да се и усталом да се хране ти људи тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неки људи пушке или само сте овако бринули о становништву?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па имали смо пушке, пиштоље смо имали и пушке, имали смо пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је то дао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: То смо добили, снабдели смо се како ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ви како сте се снабдели?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја сам дошао у јединицу и добио пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која јединица је била?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па то је «Билогорски одред».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Био је Раде Чакмак, ако се то може назвати командантом. Није њега нико произвео у команданта, био је човек који је прихватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он фактички обављао команду?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па добро, вероватно неко мора да управља јединицом или било којом групом, неко је предвиђен да да неке смернице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он делио оружје, је ли имао он неки штаб команду?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па био је штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је људи било у тој јединици?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, то је сваки дан се повећавало, тако да ја кад сам дошао било је око 200 људи касније долазили су људи сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте пошли за Србију колико је било људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам ја нисам био зато што сам ја био на сам напад, ја сам био у Бања Луци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули за Бања Луку, колико је био људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, не могу да кажем зато што нисам имао податке о овој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала јединица униформе?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала јединица униформе?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није, свако је имао, неко је имао из Територијалне одбране ко је имао своју војну униформу, а већином смо били у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које је све оружје било?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Аутоматске пушке и карабини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чиме се бавила та јединица, је ли био неки штаб, команда, осим Радета Чакмака, ко је још био?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па кажем ти су били тамо, група људи која је тако снабдевала се из својих села и допремала своје становништво да би евакуисали јер смо знали шта ће се догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био питам вас у команди, Чакмак и ко још?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Чакмак, чекај, чекај, био је Кљајић Раде, био је Живко Загорац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не Живко Загорац је био моралиста као у јединици, задужен за морал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кљајић?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била формирана нека полицијска јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ма била је полиција, каква полиција у шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био у полицији?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у полицији?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви где сте били?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја сам био при набавки хране и скупљао сам по селу храну и довозио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је дао то задужење?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па није пошто радим тај посао, иначе у цивилству, онда сам доста познао тај посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и ко вам је тамо рекао да баш то радите?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па зато што знају да знам то да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко вас је задужио да то радите и тада у војсци?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: У војсци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том, у јединици?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па није то било неко директно задужење, то је тако прихватило неко каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питам ко вам је то рекао? Питам ко, разумем ја вас да сте ви били ту задужени за набавку хране, само питам ко вас је задужио?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па био је другар један мој који је са мном био и онда је он вероватно рекао некоме да ја дођем тамо, Душан Мркшић је био тамо шеф кухиње и онда је вероватно пошто смо он и ја радили заједно, он је хтио да будемо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан Мркшић је рекао коме да ви то радите?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па откуд ја знам коме је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама рекао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ми смо се срели у селу и каже дођи у јединицу, дођи код мене у кухињу и ту ћеш да будеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Бора Трбојевић?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Бора Трбојевић је био у својој кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Он је тамо био при затвору.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је формиран затвор?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био већ формиран кад сте ви дошли?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15. августа?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био затвор?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Био је у школи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких људи у затвору?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких људи у затвору?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не разумем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је постојао затвор, ко је био у њему?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па били су неки људи. Били су неки људи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам. Не познам, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби или Хрвати, цивили, војници, ко је?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никад нисте ишли тамо?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колика је та Ператовица, колико је далеко кухиња од школе?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Колико је далеко?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико је далеко? Је ли то велико село, је ли то много удаљено?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте то је село велико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је удаљено то школа од кухиње?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па једно 800 метара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви били смештени?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: У приватној кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је она у односу на школу?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та кућа у односу на школу?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па далеко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Мало даље од кухиње.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никад ту нисте имали потребе да прођете?
СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Чега, у затвор?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ви сте, то је ту.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја нисам уопште био присутан ни хапшењу нити ликвидацији, нити рецимо затвору, нити сам био нити сам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ликвидиран то?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то ликвидиран?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па није, кажем нити било којој ликвидацији, ништа, разумете, нисам присуствовао ничему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је стражарио тамо у затвору?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па стражарили су, немам појма. Нису ми познати ти људи, ни затвори ни затворски чувари ми нису познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви тамо практично значи никог нисте познавали осим Мркшића, Боре Трбојевића, јесте знали још некога?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па знао сам неке људе из цивилства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били они тамо? Ти људи које сте познавали из цивилства?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па били су да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког на пример сте познавали?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ево био је Гатарих Драго, мој шурјак, био је Радован Бркић, ето то су ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су они радили?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Били су људи из других села које ми нисмо, редимо не познамо се лично, а то је временски мали период да би се било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим ако сте ту снабдевали храном, претпостављам да сте имали већу неку комуникацију с људима?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Имао сам комуникацију са цивилним становништвом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко се хранио у кухињи? Сви људи који су били ту у Ператовици или неки одређени?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Сви који су имали потребу да се хране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ви те људе виђали, кад дођу ту да користе кухињу да једу и тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били у прилици да их упознате?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли давали храну и за те затворене људе?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нисам ја давао храну, ја сам био при снабдевању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли снабдевали и за затворене људе или?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нисам. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Како су се они хранили?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па исто из кухиње наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је кухиња давала храну за те заробљене људе?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте. Давала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли по томе можда можете да нам кажете колико је било заробљених људи, по томе колико им је хране дато?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле ти заробљени људи ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле ти људи ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ту из села, тамо суседних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они били, је ли нешто у неким акцијама заробљени или овако?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па није суштина заробљавања је била рецимо зато што смо ми имали јако пуно наших људи заробљених, па смо вршили размене путем тога. Значи то је фактички смо били присиљени да добијемо своје људе, да заробиш њих, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како су се заробљавали људи у тим акцијама?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или онако? Није ми јасно како одједном се ту нађу заробљени људи, јесу ли биле неке акције заробљавања?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па јесте оде се у село и разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ишао у те акције, јесу ишли људи из кухиње?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, одређени људи који су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је одређивао ко иде у акцију?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам. Вероватно командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли знате можда где је село Тополовица?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па то је испод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу, далеко?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није, испод, испод Велике Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била нека акција тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква акција?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, доведени су неки људи Хрвати тамо који су разменити, који су тамо, који су довежени горе и онда смо их разменили за наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви учествовали у преговорима за размену?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је води преговоре?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па вероватно командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде Чакмак?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, вероватно он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па вероватно он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате можда кад је била та акција?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко је учествовао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли учествовао Бора Трбојевић?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не. Бору сам ја лично видио у селу кад смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који дан?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па тај дан када је била акција. Када су доведени ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли ви знате кад је била акција или не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ја знам овако разумете да је била, а кад нити знам датум, то је било 17 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да Бора није учествовао, а не знате ко је учествовао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Знам да није он био, зато што су ти људи већ довежени, а ми смо били претходно ја и он заједно у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у време када су они довежени заједно са Бором?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па био сам, како сам пролазио кроз село видео сам га пар пута када сам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи тада довежено?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, једно четири, пет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате некога ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли би вам значило да вам прочитам имена?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не, не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате можда Радошевића?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вереша?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја их знам овако из цивилства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, то и питам, је ли знате.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ти су размењени људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: То су размењени људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били ту у затвору?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су узети да би били размењени?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па зато што су дошли, што су људи који су били размењени ја сам контактирао са њима и каже, сад смо размењенути поводом тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте контактирали не разумем, са овима који су били заробљени?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па наши Срби који су били заробљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са нашим Србима?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је од Хрвата послат за те Србе, осим овог Вереша, осим Радошевића, је ли има још неко ко је размењен?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Котаран Мате је ли знате ко је?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Котаран Мате?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Котаран Мате? Не.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам то су људи из Тополовице, нисам ја одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели њега ту после те акције, када га доводе?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате Селеши Жељка?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам да ли можда познајете ове људе, а Божидар Јакопец?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар Крамар?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фрањо Шокец?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мато Петек?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хорак Антун?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биловић Милан?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шпиралец Владимир?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вендел Шклебек?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ковачевић Митар?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само овај Мато Петек њега знате? Знате ко је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не. Па не ја само знам, ја једног официра њиховог којег смо ми тамо то сам видио био је рањен и ми смо га спасили и предали га њиховима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, је ли био он у школи у затвору?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није био у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам за ове који су били у затвору у школи?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту да ли сте неког видели?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели значи Радошевића и Вереша?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нисам ја видео, ја само сам чуо касније да су они размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се радило са тим људима који су у затвору? Јесу ли они тако ту боравили, чекали размену?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па боравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их неко испитивао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па чекали су, чекали су размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био надлежан за њих?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја мислим да је био Божо, Божо Миљановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Божо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Миљановић, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миљановић, а Бора Трбојевић, шта је он уопште радио ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ништа фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ништа, он је био зато што је његова кућа преко пута затвора била, био је тамо присутан. Не знам његово директно задужење шта је било, иначе био је при затвору. Помагао је њима разумете како су долазили, како су доносили рецимо опреме, пресвлагача вероватно је он давао њима и помагао им је рецимо и давао им је цигарете, јер знам да је давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је помагао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па Верешу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овим осталима?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их чувао он и стражарио тамо или само био тамо задужен за помагање заробљеницима?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па он је био тамо као нека комуникација између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био задужен за комуникацију између.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па не за комуникацију, како је био, зато што је био близу затвора и био је тамо при затвору. Његово фактички задужење ја немам појма шта је радио тамо ја сам га видио при затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте га у неко одређено време или непрекидно тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред затвора? Је ли улазио унутра?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам био је тамо зато што му је кућа крај затвора па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била смештена кухиња?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па кухиња, па доле при крају села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој кући?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није то била кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: То је била нека напуштена, напуштени неки ја мислим да су они сложили шатор, напуштени неки била је нека, неко складиште, неки магацин и ту су они дигли шаторско и од тога направили кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Боро Трбојевић, је ли била тамо његова породица, његова жена, деца?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Цело време да, не знам мислим да је можда пре саме акције, пре напада да је отишла, мислим да су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви отишли?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја сам отишао дан пре напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: То је 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког месеца?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Десетог. 29.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте отишли?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Отишао сам, добио сам одобрење да идем да посетим жену и децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли организовано или сте само ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ишао сам сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после се више нисте враћали?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па не, ја сам чуо на путу шта се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Бора остао тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта се десило са овим заробљеним лицима?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убијени су неки људи који су отали ту у затвору, они су убијени знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја вам кажем сада.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Добро. Ја не могу да гарантујем да није зато што нисам био присутан, нити ја знам да ли је то тачно, нити могу да поверујем да није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ја вас сада обавештавам. Каже Бора да је у кући његовог оца била кухиња, а да је он живео код тетке у кући? Да је била у шатору ви кажете.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па шатор и кућа нека стара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био у кухињи осим вас који сте снабдевали кухињу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Био је Перо Вучковић, био је Саво Звонарић, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте оног дана када је био напад на то село Тополовица, јесте видели још некога овако са Бором да је био у друштву?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мркшић Душан је ли он исто био у кухињи?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стопоња Стево је ли био у кухињи?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бранко Косановић је ли вам познат?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Познат је човек, само не знам где је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели тога дана када је био напад на село Тополовицу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте ви тога дана били са Бором, непрекидно?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне, поподне, кад?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: И прије подне и после подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време ту код кухиње?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па тамо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Боро ишао са пушком тамо код затвора или је ишао овако?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није, он је имао пиштољ неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пиштољ је имао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је имао пушку, прво «паповку» па аутоматску пушку?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па не знам, ја сам га видио, па нема потребе носити аутоматску пушку или било какву пушку, имаш пиштољ, кад смо имали стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте држали стражу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па око села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и Ви ишли на стражу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко је ишао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па одређени су људи из јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Бора био међу њима?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, па вероватно његов командир зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко његов?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ако је имао командира вероватно га он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко му је био командир?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, па био је вероватно Божо кад је био ту у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете Рекић Бору?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Рекић Бору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па познам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тад?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, ја мислим да је он био при затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био при затвору.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је он изгледао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Боро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па Боро мало онако низак човек. Низак човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црн, плав?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па плав, више плав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршав или дебео?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па дебљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао браду или бркове?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па некад је имао, ја мислим да је имао браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дугачку, малу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Малу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брадицу од три дана?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па средња брада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средње дужине, 10-так сантиметара, 5 сантиметара?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: 5 тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сређену, несређену?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па несређену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио неку капу, или неку ознаку или неко оружје, униформу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, па носио је оружје вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А капу неку?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неку ознаку?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да није носио ознаку, а не знате да ли је носио капу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па може бити да је капа, али нема ознаке на њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капу без ознаке?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шубару или качкет или ону војничку?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па шубару је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је шубару?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У августу месецу је имао шубару? А униформу је ли имао?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био код затвора?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ја сам га видио код затвора, да ли је радио тамо или није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте га на исти начин као и Бору Трбојевића?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па чешће пута кад сам пролазио окуда видио сам тамо људе, а ја сам видио много људи, нити ја знам ко где ради нити је то, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли да уопште нисте ишли код школе и код затвора јер је то било удаљено од кухиње 800 метара?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па пролазио сам, сви смо пролазили туда зато што пролази цеста, значи кад идем у снабдевање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас питам, јесте чули неке јауке, крике, молбе, запомагање из затвора, је ли знате можда колико је људи ту унутра?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не, не знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико им се оброка носило?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута на да сте им давали храну, једном или два пута или три пута?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па исто као што су давали и овим војницима, толико су добивали и они, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте чули колико има људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је у овој акцији у Тополовици доведено Хрвата после те акције?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, мислим четири, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је укупно Срба размењено за Хрвате?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте контактирали са тим Србима који су размењени?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па био је сад што су људи, ја знам за двојицу што су размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двојицу Срба за кога?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па за Вереша и за Радошевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ове друге је ли размењен још неко?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или само за ту двојицу знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Размењени су неки који су били из других јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби из других јединица су размењени?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте из Вировитице, наши Срби похапшени па смо ми послали људе, тако су из Окружног затвора из Бјеловара послали нама неке људе из Бастаја што су били заробљени и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам. Ја знам да су размењени неки људи сад не знам који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви видели Вереша и Радошевића кад су кренули на размену?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неке повреде, јесте ли чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се неко жалио на малтретирање?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био тамо неки Миленко Стојић?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Миленко Стојић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он радио?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Он је био милицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Милицајац. Полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата или тада?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па и пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао ту задужења са овим људима?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овима у затвору?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Кљајић Раде?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја знам да је био тамо при штабу, шта је ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је у штабу исто?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли нечег чега се ви сећате онако што би могли да нам кажете, а нисте нам до сада рекли? Све везано за тај догађај кад сте ви дошли 15. августа до 29. октобра '91. наравно, је ли се сећате ви нечега?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па има ту, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то све било у тој Ператовици, одакле ти Хрвати, како то да ми овде судимо Бори Трбојевић за све те догађаје, знате, за заробљавање људи, за напад на село, за малтретирање неких цивила, неких заробљеника, како је то могуће.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па било би питање. Да ли је неко поставио питање зашто смо ми дошли у Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вас то прво питала, шта ћете ви тамо, дошла жена, деца овде у Србији.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Видите ја сам напустио своју кућу, мени су пуцали на кућу и на децу и на мене и онда су ми срушили кућу и ја 17 година ходам, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Разумете ја сам имао 37 година, сад имам 54 године, имао сам кућу, имао сам посао, детињства моје деце су уништена, на децу су ми пуцали знате шта моје је дете било ишло у први разред кад су пуцали на њега, ова мала ишла је у пети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: И шта сам ја требао да чекам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ја не питам за вас, ја вас питам ми судимо Бори Трбојевићу за те неке озбиљне ствари, да је заробљавао неке људе?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Он није заробљавао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чувао неке људе у затвору, да су тамо убијени неки остали цивили у затвору кад сте ви напустили Ператовицу, је ли се сећате ви тако нечег?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Слушајте оно што се догодило у Ператовици после кад сам отишао ја не знам, разумете да ли су шта је било ко је кога убио, да ли је убијен, да ли није, да ли је бачено шта је бачено, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви чули то да је бачено нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па чујем ето видите чујем да је неко погинуо у затвору, ја немам појма разумете ни ко је био тамо, ни шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је бачено?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па не знам, неко је бацио бомбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На те људе унутра у затвору?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам да ли је бачена бомба разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ко је заробљавао те цивили?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И доводио у затвор?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам. Нити сам ја имао контакт са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па није ме интересовало, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало јасније да причате, гласније.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није ме интересирало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вас није интересовало?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није ме интересовало ко је шта радио, разумете, свако је имао свој дио задатака то је као што разумете, шта као што размете. Шта, мислим нисам крај реченице чула.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам ко је заробљавао, значи нису ми познати људи, нити знам ко је наређивао, ни ко је извршавао, разумете, значи није ми познато. Нити ме је интересовало ко шта ради, разумете. Није ме интересирало, интересирао ме тај задатак који је мени дат да одрадим како треба, ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ишли ви за ту храну у која села?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па скупљали смо по селима Мали Грђевац, Велика, Мали Грђевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије је то било село Мали Грђевац?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије је то било село?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Српско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како ти људи нису побегли?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ти су људи отишли, то није било никог тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ти су људи напустили, напустили, сад је село празно, запаљено сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сад, ја питам тад.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није зато што је била стража тамо око села, њихова, наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које још село?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па Сибеник, Санушина, Зринска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам вас разумела. Мало гласније.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Сибеник, Зринска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо су били људи остали?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па нису били, па чекали смо да би те људе извукли, зато смо и ишли у село снабдевали и обавештавали становништво, неки да их не затекну у кућу, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у хрватска села јесте ишли за храну или?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у неке акције, зашто? Је ли се ишло на хрватска села?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нисам ја ишао никуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим јединица, не ви.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Нисам имао потребе. Нисам имао потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако је то све чега се сећате, ако немате ништа да додате, немате више ништа да кажете? Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Што да кажем више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па немам, немам више шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чланови већа имају питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је још био тај дан са вама у селу, тај дан кад је, кад су хапшени људи у овој Тополовици, осим Боре? Ко је са вама био тада још у селу у кухињи?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ево био је Мркшић, ја и Мршић смо били заједно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли још неко био?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није. Није био са мном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како, на основу чега ви после 17 година памтите да је баш тај дан, не знате кад је то било, кад је била та акција у Тополовици, али знате да је баш тај дан Бора био са вама, на основу чега то памтите, што је то интересантно уопште да памтите да је неко био са вама тамо тај дан?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Зашто не би то било мени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Што је то сад интересантно за памћење, на основу чега ви то упамтите, то ме занима?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па ја сам био са њим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, били сте са њим, али што је то тако важно и значајно у вашем животу да ви то ето запамтите?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па запамтио сам баш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је важно и значајно у његовом животу и за њега данас?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А што је за вас да ви то памтите?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Памтим тај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево видите он каже да то није тачно то што ви памтите, он каже то није тачно. Он каже ја сам био тамо у Тополовици. Је ли знате да је он тај дан био у Тополовици, он каже да је био.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ја сам га видио у Ператовици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ви сте га видели у Ператовици, дан је дуг, може се бити и у Ператовици може се отићи у Тополовицу па се опет вратити у Ператовицу. Разумете?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесам ја имао, не знам ја реон кретања сваког човека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Онда реците ја не знам да ли је био, ви сте рекли није био тамо јер је био са мном. Био је са мном и пре подне и после подне.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па јесте видео сам га и пре подне и по подне разумете, и шта ја знам да ли је у међувремену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, ево кажем вам да он сам каже да је био тај дан тамо. Отишао је.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Па добро. Он вероватно зна најбоље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Отишао је из радозналости, ево тако нам рече.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Слушајте ја причам што сам ја видео, нити ја знам шта је било у Тополовици, ни ко је, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац да ли има питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има. Кажете да знате Бркић Радована, да ли знате је ли он ишао у тај напад на Тополовицу, је ли вам то познато?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта није, није ишао или вам није познато?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Добро. Овде је сведочила жена тог Мате Котарана за коју вас је суд питао и други људи који су ишли тамо, кажу да је много више заробљених људи били у Тополовици, него што ви тврдите четири, пет, они кажу 40-50?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Ма немогуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А та сведокиња је посведочила да су њеног мужа 2001. године заједно са још 13, значи укупно 14 људи који су тад одведени из Тополовице, осим оних који су размењени и тако даље, пронашли у масовној гробници и да су откопани, је ли вам то познато?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи не знате да је било било шта са тим људима другим осим да је вршена размена?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Шта ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никад нисте чули за ове друге људе, о тој гробници?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим ја приговарам исказу сведока као што је и судија питао, и добио одговор да се одлично сећа да је наводно као видео Бору, за све време и цео дан, а ничега се другог не сећа ни једног детаља што год га је суд питао ничег, али ово што треба да помогне Бори то се увек сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли бранилац има питања?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Имам једно питање, реците ми да ли је Мркшић Душан икада учествовао у нападу било каквом а да ви знате или је само био у кухињи?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Био је у кухињи.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Значи није учествовао у нападу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Не.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви окривљени имате питања? Немате питања.

Да ли ви још нешто имате да кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Новог Сада?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови су према нашој евиденцији за повратну карту 1.500,00 динара, је ли то покрива ваше трошкове за данашњи долазак? Јесу то ваши трошкови покривени са 1.500,00 динара?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: То је превоз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то вас и питам.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Добро, али ја радим, а данас не радим, пошто радим код приватника онда вероватно да треба дневница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневница?

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо вам потврду да сте данас присуствовали главном претресу.

Суд досуђује сведоку износ од 1.500,00 динара на име трошкова за аутобуски превоз од Новог Сада до Београда и натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам можете да идете.

СВЕДОК МИЛОРАД ЦВИШИЋ: Молим лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас Купрешанин Душана.

Купрешанин Душан, је ли?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Са подацима као на записнику од 21.02.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има измена у вашим личним подацима у односу на 21. фебруар ове године када сте били код истражног судије позвани.

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, ништа од онога што вам је познато не смете да прећутите. Лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питање које би вас или вама блиска лица изложило тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. имате пред вама текст заклетве и прочитајте га сада.

Упозорен, опоменут, заклет:

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: На глас да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан одговорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. У односу на оно што сте истражном судији испричали 21. фебруара ове године, да ли има неке разлике, неких измена? Где сте ви били `91. године у периоду од августа до октобра месеца?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па био сам у Западној Славонији, Општина Грубишно Поље, село Мала Ператовица, Велика Ператовица, то је повезано два села која су повезана, спојена на том терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили тамо?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па пошто је било ратно стање, био сам у војсци по ВС-у кувар, у кухињи сам радио као кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Великој Ператовици?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је била кухиња?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Била је кухиња код Дома ту поред, поред Дома ту где је била продавница у селу и Дом и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој кући?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: У кући, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија је то кућа била?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Боре Трбојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био у кухињи?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Мркшић Душан, Стопоња Стево, Косановић Лазо и Косановић Горан, Рашета Спасо, Боро Трбојевић, Чакмак Ратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Радетов син, Ратко, Чакмак Ратко?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не, не, то је други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Чакмак Ратко био у кухињи?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Дал је право име Ратко, не знам, то је човек који је, држао је кафану у Грубишном пољу, дал је даља нека родбина са тим што помињете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са командантом?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Нисам сигуран дал су родбина дал нису, ал није то тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи има два Чакмака?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три, има и син јел од командатна?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не, не, није ни син, ни, рођак даљни, дал су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је трећи неки?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Трећи неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био овај Цвишић Милорад у кухињи?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Милорад Цвишић, шта је радио, са нама у кухињи шта је било потребе да се ради, пошто је он по струци месар, значи обрада меса, припреме и све што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мркшић шта је радио?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Исто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Мркић и Цвишић су били као?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Кажем вам било нас је више ту, сви смо како да кажем, они су ВС-у, по струци кувари, месари, ту смо обављали, кувало се за 500 људи и није, разумете било је доста посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то било 500 људи у тој јединици?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па није се кувало само за људе који су били са пушком, или како да кажем, у јединици, него има ту људи који су се иселили из својих кућа, из околних места, из Грубишног поља, има неких из

Зденаца, около ту, па су нормално дошли и смјештени код људи па су се, на тај начин се хранило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Чакмак Раде је био командант свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који су то још људи били око њега?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Загорац Живко, ко је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била полиција?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у тој полицији неки шеф?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Право да вам кажем не знам, нисам, не знам то, знам да су били полиција, знам тих пар момака тако који су, али не могу сад да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Миленко Стојић?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Миленко Стојић је био ту присутан, да ли је он био командант, дал није, не знам, нисам упућен, мислим не могу да вам кажем, је он је био исто са њима у команди али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била команда?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Команда је била ту у једној викендици у селу, приватна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми јел било још нешто установљено осим команде, па тај штаб, па кухиња, јел било још нешто, полиција?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Знам да је било у школи ту затвор, било је ту неких затвореника који су и размењивани и довођени ту и ишли на размену и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били Хрвати?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли хранили и њих?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било заробљеника?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не могу тачно, тачан број, оно детаљно да вам кажем, некад је било пет, шест, некад два, три, јел било је и размјена, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било размена?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не знам, нисам, не могу да вам кажем, знам да су биле размене наших људи који су били заробљени од стране Хрвата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, него питам колико овде сте оброка на пример давали за кухињу, ко је ту све јео, јел их било више од десет, двадесет, тридесет или само два, три?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не могу да вам тврдим, није стално био исти број, кажем вам различит број од два, три, пет до не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте Срба добили у размену?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па не могу сад тачан број да вам кажем, исто то би требао да размишљам, да рачунам ко је све био, кога ја знам да је био заробљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је водио те преговоре о размени?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не знам ни то, знам да је, нисам, то не знам нисам био у никаквој команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чувао ове људе?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па људи који су чували, пар њих тамо, ко је, ја, знам да су то долазили њима по храну и да су ту били у тој школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли их чували, закључавали или шта?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па ту су они били у неком подруму колик ја знам, затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А да ли их је чувао неко, јел био стражар неки?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате неког ко је био стражар?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Био је Рекић Боро, ако знам добро, Боро Глежнић, сад да не би реко нешто, људи старијих које ја и нисам много са њима се сретао, било је доста људи са стране па и не знам тачна имена и не могу да вам кажем сад тачно, да не испадне да сам криво реко нечије име а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био шеф затвора, неки управник тога ко је то радио?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Знам био је Трбојевић Божо ту као, он је углавном и долазио за њих по храну и то, водио, колико знам организовао то чување затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је био окривљени Бора Трбојевић?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Ту са нама у кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете у кухињи?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже да човек стражарио тамо у затвору.

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па знам да ту био је код нас и ту помагао нама шта је било потребно ако је било неких потреба и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел имао он задужења исто као и ви, да буде у кухињи?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па не стално, по потреби је био, ако је требало неки дан некога да замени, да је неко отишо кући, да обави свој приватни посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био стражар тамо у затвору?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па разумијем ја вас, био је међу осталог и то, али ту код нас увијек по потреби учествовао у неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате неког ту од мештана Хрвата који је био у затвору?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па можда два, три човека ако знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: По имену био је Вереш, не могу да вам кажем име, знам да је размењен и био је под надимком њега знам Жућо, не могу тачно да вам кажем име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неког?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па не могу сад ни да се сјетим тих свих имена, нисам долазио у контакт и нисам ни знао неке људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека акција у којој је доведено више Хрвата?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Било је колико знам у Тополовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не могу да вам кажем тачан датум, негдје почетак осмог мјесеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли ви?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па био сам ангажован ту у кухињи и нисам апсолутно суделовао у том, у ни једној акцији не ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је одређивао ко ће да иде?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Боро Трбојевић?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Ја колико знам да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био онда?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па не могу госпођо, ја нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко није био?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Апсолутно нисам имао куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не знате ко је био кажите ми ко није био?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Ко није био, нису били људи који су били у кухињи које сам набројио, Мркшић, Косановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Косановић?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Лазо и Горан, отац је Лазо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бранко неки Косановић, јел има неки Бранко Косановић?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, јел он био у кухињи?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не знам госпођо ту су били, с пушкама долазили, одлазили, долазили су да једу, ту су одали, не знам, нисам упућен, нисам био са њима, значи био сам ту ангажован на том послу, нисам малтене одлазио, само одлазио кући и ту, не знам где су, шта се дешавало у акцијама пошто нисам учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате шта је радио Бора Трбојевић, ако није био, шта је радио он онда тај дан?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Тај дан, тај дан знам да сам га видио ту да је, био је и код нас у кухињи и ту до затвора и то је све ту на 500 метара било једно поред другог, тај дан сам га видио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, ујутро, поподне, увече, у подне?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па сад знате како је, ми смо се виђали можда дневно пет, десет или петнаест пута, неко је отишо требало нешто да се

донесе, да се уради, ту су људи пролазили, долазили, овамо, онамо, тако да више пута у току дана сам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се сећате баш тог дана да сте видели Бору Трбојевића више пута?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте још видели тог дана?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па кажем вам, ови што су били у кухињи, што су радили, за њих сам сигуран да су били ту да није био нико у тој акцији у Тополовици, а ово остало, сад не могу тачно да вам кажем ко је био, ко није, пошто смо имали друга задужења, друге послове, нисам уопште имао неке потребе ни да размишљам ко је где и шта раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте баш Бору упамтили?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па човека познам и ту смо код њега у кућу, у склопу дворишта ту је била кухиња и тако, ту је нон стоп смо се виђали, малтене ту смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да су доведени неки Хрвати?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Нисам видио, чуо сам да су доведени, нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико њих је доведено?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не знам тачан број, не могу то да вам кажем, знам да су доведени а не знам, не могу да вам кажем тачан број, нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишо Бора да види шта се дешава?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: И то не знам, не могу то да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Бранка Косановића тог дана?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не могу да тврдим сад да сам га видио или да нисам, прошло је доста времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мркшића?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Мркшића јесам, ту је био у кухињи самном, са нама комплетан, читав дан, он је био водио све у кухињи послове, шта се кува, шта се ради и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел знате шта се дешавало са тим људима у затвору, јел их неко испитивао?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не знам, то не знам, нисам био у то упућен, нисам био у контакту ни у команди ни нигде, ето кажем вам, обављао сам те послове које сам обављао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим што поуздано знате да 20.августа је Бора био ту у кухињи, шта још знате поуздано? Шта још тако добро памтите као што је то?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па памтим неке детаље кад је, да су неки људи наши ухапшени, да је било тако неких дешавања. Знам да је 12.августа ухапшен Драган Мачак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких других дана у периоду до 31.октобра који тако добро памтите, јел можете да нам опишете шта је Бора Трбојевић радио, или само овај 20.август?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па кажем вам, ја сам, Бору сам виђао сваки дан, сигурно није прошло дуже од два до три сата у току дана, да је прошло дужи временски период да га нисам видио, да није ту био присутан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли му били ту жена и деца?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Један почетак периода кад је почело то све јесу, после не:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су отишли?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не могу да вам кажем тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имао деце и ког узраста?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Двоје деце, сад, узраста можда до четвртог, петог разреда основне школе ако су били дјеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког пола?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Две ћерке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, када сте ви напустили Ператовицу?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: 31.октобра, после подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, пре подне, поподне?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: После подне, предвече, пошто је то зимски период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око колико сати?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: То је већ било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пао мрак или није?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па око четири, пет сати навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пао мрак или није?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па био је већ сумрак, пошто је то јесењско време, већ је био сумрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте ишли, на ком превозном средству?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Трактором сам ишо са Мркшићем и са Косановићима Лазом и Гораном, са једним трактором и са. Ми смо били малтене међу задњима који смо ишли, кренули у колону да се повлачимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора јел отишо или није, јесте ли њега видели тад?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Они су испред нас, буквално ту у колони били, са, у истом малтене у исто време смо кренули кад су спаковали то из кухиње што се могло понијети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Бора паковао с вама из кухиње те ствари?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Био је ту присутан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је паковао?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па знате ту је било пољске кухиње за кување, то смо организовали да се закаче за трактор, да се понесе што је било од намирница што може да се, успут да се једе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ком је он превозном средству био?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Трактором исто ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не могу сад тачно то детаљно да вам кажем, знате како, то је гужва, колона иде са оним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био испред вас у колони, јел?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сећате се само њега на трактору?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па не њега, сећам се људи и више, ја знам да су били присутни између осталог и он и све, Стопоња знам да је био ту, Стева, два брата његова, кога још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је остао?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па после нас ту у кухињи где је била кухиња није остао нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Ператовици?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па не могу сад да знам, не сад, нег и онда се није знало кад нисмо знали ко је кренуо, ко је отишо, ја нисам знао где се ко налази, разумете, ми смо ту који су били људи ту, за те знам да смо кад су кренули, кад смо напустили то, приватну ту кућу и двориште где је била стационирана та пољска кухиња војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ове заробљенике извео?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са њима?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не знам и то, после сам чуо да тако причу да су остали тамо у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, остали ту. И шта им се десило?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Десило се да су, после сам чуо након можда месец дана или две, кад смо били овде у Србији, ту кад смо се састајали гдје смо били у прихватним центрима да су убијени, али кажем вам не знам ко је остао, ја знам ко је ту био у кухињи, с ким смо ту били и шта се дешавало кад смо кренули, а за остале за никога не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу колико је убијено остало људи у затвору?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да вам кажем, не знам тачан не знам број, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим, шта сте чули?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Чуо сам да су убијени ти људи што су били у затвору али остало не знам, не знам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико њих?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Тачно, ако сам добро, да је било седам, ако знам, ако је, нисам сигуран да је тачан број, ја мислим да је седам било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули на који начин су убијени?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то урадио?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не знам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже тужилац да је то урадио Бора Трбојевић, између осталог?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: За Бору сам сигуран да није то урадио, пошто смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га ви све време видели 31.?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па буквално сад да кажем да је био поред мене све време, али ту смо били, знате како кад се нешто ради и ту на једном простору малом углавном се виђаш, сваког малтене момента, сваког минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате у које време су последњи људи напустили Ператовицу?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па у вечерњим сатима 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вечерњим, шест, седам, осам, десет, једанаест?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па ту негде, кажем, ја знам у које време смо ми кренули, сад после још је било неких који су иза нас путовали, тако да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел већи број остао или је већи број отишао кад сте и ви отишли?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Отишо је већи број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико отприлике је сати било када су ти последњи напустили, ако знате, ако не знате нема везе?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па не знам, кажем, ми смо значи кренули негде између четири и пет сати навече, сад до можда сат времена после, пола сата, до два сата максимално, после нас задњи који су изашли, јер ми смо међу последњима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било струје?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у школи?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неких агрегата или тако нечега?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Колико знам, дал је био у команду, где је била команда да је био неки агрегат а овамо на другом мјесту нигдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Божу Трбојевића?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се код њега точило неко гориво?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Је, ал ми нисмо, јер се десило игром случаја да је било у трактору горива да нисмо тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали потребе да идете?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Нисмо имали потребе да идемо да сипамо гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања, чланови већа, не. Тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да вас питам, кажете да сте чули у Тополовици да су заробљени људи али не знате колико, али да ли се радило то о мањем броју, два, три, четири, пет или већем, десет, или више?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па ја мислим да је било више од десет, јер не могу да вам кажем тачан број, нека имена сам чуо, чак и неке људе сам

познавао онако површно, двојицу, тројицу који су приближни негде моја генерација, можда из школе онако да смо се знали, а већину нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које сте знали, дал се сад сећате тих?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па знао сам Ловренц Жељка, тако из виђења не нешто да смо, тако из школе, са фудбала и шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете тог дана кад су ти заробљеници доведени, тај већи број, ви кажете да је Боро био ту око кухиње, и да је био до затвора?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али колико ми овде знамо тако и Бора каже, тек кад су ти људи из Тополовице доведени тек сутрадан се оформио затвор, што значи да је Бора тек тад могло да ступи евентуално на ту дужност?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Знате како, ту је поред одмах та школа где је, то је исто кориштено за простор, како да кажем, за потребе војске, људи, за смјештај и послије је то, како да кажем, ту успостављен тад затвор, али ту је, нисам мислио да је пре, нисмо се разумели пре био затвор, него ту где је био затвор да је до тог места одлазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А кажите ми, сад мени није сасвим јасно, јел ви знате јел Бора био у том затвору или није био, јел имао неку функцију ту око чувања тог затвора?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Колико знам по потреби ако је било потребе да је замењивао неког, да буде ту присутан као чувар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тамо је замењивао а рекли сте и у кухињи да је замењивао?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је онда основно било задужење?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Основно задужење ту, позадина у кухињи и како да кажем у позадини, по потреби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел носио он пушку?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Сви смо ми имали пушке, али нико од нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли носио?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да, знате, у рату је, свако је имао задужену пушку и гледало се да буде поред нас пушка ту гдје се налазимо да је негдје у близини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вас питам зато што сте у истрази рекли нисам га виђао са пушком?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па знате како, ми смо, пушке су биле ту присутне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро док сте у кухињу, а кад је испред затвора јел тад носио пушку?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па, ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га виђали или нисте?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Нисам га виђао да иде, како да вам кажем, с пушком, ималу су оружје то ношено ту, понекад је изашо с пушком

ту кад смо у дворишту, кад се иде негдје или ако је ишо да нешто донесе од, са неким даље из села требало је да се нешто донесе, да се организовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли га виђали пред затвором?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имао тад пушку?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Пушке су биле ту поред, не буквално сад да смо, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имао на раме?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Не, сто пушка је било ту поред, кажем то није било нешто да је то сад борбених дејстава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овог сте поменули, поменули сте Рекић Бору да је био стражар, да њега знате?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Виђао сам га ту поред затвора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел он имао пушку?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тад кад сте га виђали?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи неки чувари су имали пушку а неки нису?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Имали су сви пушке, нису буквално држали пушке на рамену, ту где је човек стајао наслони пушку поред себе или ту где су седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми, тај дан кад сте се спремали за одлазак, да ли сте виђали, кад се паковало значи, та кухиња и нешто друго, реците ми јесте ли видели Стеву Босанца, Милицу Босанац, Зорана Босанац?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Јесте ли видели?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Шта је Стево Босанац возио?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Па он је одвезо рањеног неког.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Не, од превозног средства, шта је возио, трактор?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Цивилни ауто.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Одговорите што знате и да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је цивилни ауто.

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Он је у току тог свег дешавања, ту у склопу кухиње возио цивилни ауто, набављао шта је требало јер је било организовано да жене по селу пеку хлеб и то, и тај дан је ту у селу исто је било посла које је, а буквално кад су кренули нисам видио у којем моменту су кренули, Стево Босанац и са чим, а знам да је тај један ту кад се спремао и да је био ту, да смо паковали то, да је скупљано.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ништа хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви окривљени имате питања? Дођите само за микрофон.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Дотичном сведоку немам никакво питање да поставим, то што је знао то је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли ви имате још нешто да додате?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Србобрана јел?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови су по нашој евиденцији 2.000,00, да ли то покрива ваше трошкове доласка?

СВЕДОК ДУШАН КУПРЕШАНИН: Покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи, па суд досуђује сведоку 2.000,00 динара на име трошкова доласка.

Хвала вам, можете да идете.

Само да се сада у наставку договоримо, да ли сте видели ови сведоци да ли се зову овако, како сте ви то означили у овом предлогу? Да ли је ово Сава или Савка? Сава, према нашем транскрипту је Савка окривљени рекао. Сава, добро. Онда ћемо ово дати тужиоцу да се изјасни, обзиром да ми имамо времена, с тим што тужилац није предлагао Стеву Босанца који је саслушан у истрази. Погледајте, није потребно сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предложио сам да се прочита његов исказ зато што он нема документа и не може да изађе из Републике Српске и зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви кажете на то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е ако је стеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон не чује се ништа.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да, да, има документе, Стево Босанац има документе и тад кад смо били на саслушању у Бања Луци он је тад рекао да је добио неколико дана прије документа и да је могао и доћи, значи он може доћи на саслушање кад то суд затражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете ви и накнадно да се изјасните. Хвала вам седите. Да вам кажем следећи термин имамо 11.11.2008.године, за тада ћемо позвати овога Стопоња Стеву који данас није дошао, Мркшић Душана и Матијевић Спасу, и то је то једино што ћемо моћи тог дана да урадимо имајући у виду обавезе овога већа у неким другим предметима и имајући у виду такође обавезе овог већа, ја нисам сигурна да ћемо у децембру моћи било шта да радимо, ако будемо могли тада ћемо позвати ове сведоке који се налазе у Босни, то су Босанац Милица, затим пошто се тужилац буде изјаснио евентуално и овога сведока Босанац Стеву, као и овде нам остају неки сведоци из Србије, Чакмак Раде, Рекић Бора. О овим вашим предлозима ћемо одлучити када се тужилац буде изјаснио јер му то тек сада дајемо обзиром да сам мислила да се Сава зове Савка. Тако излази по транскрипту је Савка. То је то, позваћемо, односно ми смо упутили, односно упутићемо сада и сведоцима из Хрватске изјашњење да ли хоће да дођу да непосредно дају исказ овде пред

судом. Тужиоче да ли ви можете сада да се изјасните или не, за ове предлоге, или хоћете да вам доставимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате шта, не, не, ево овако. Ова три сведока са презименом Лакић који треба да потврде ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је њима рекао Рекић Бора да је он извршио то 31., јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, то. Микрофон.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Уколико би суд дозволио поштоване судије да се можда на све те околности изјасни Трбојевић Боро и заправо још да нешто дода у своју одбрану, око тих сведока, и да дода нешто у своју одбрану, заправо то је тражио прије овог рочишта, уколико бисте дозволили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За ова три сведока ћу да оставим суду на оцену да ли је нужно, за Косановић Бранка ћу да се противим из разлога што је Трбојевић Боро у изјави у истрази, односно исказу навео следеће, на питање суда «јел још ко хапшен у вашем присуству?», рекао је «у присуству Тополовица је хапшена, ту је ухапшен, али ја нисам, они су већ били ухапшени када сам ја дошао, то је тај Мате Которан, Селешов син», па га питао судија за Которан Анку и Јосипа Селеша, каже «они су били тамо, али њих нису ухапсили, ту женску из Селеша, оца тог малог», питао га затим судија за бомбу, што овде није битно, он је то негирао, али у вези са том кућом даље каже у исказу «ја док сам дошао до те куће, ја, Бранко Косановић, то је већ бачена бомба била, чула се бомба и била је пуцњава, ми смо чули пуцњаву са тавана и у том моменту ми нисмо знали, ми смо знали да је Селеш, како је име оцу малог, био горе и та женска и ту смо били и онда је био покрет док се скупило по целој Тополовици, ја даље нисам никуда ишо и онда су они вођени за Ператовицу». Значи да из његовог исказа произилази да није био касније него у време док су људи хапшени, а сад шта је радио и како је радио, то би неки сведоци могли, ту јесте вероватно био и Бранко Косановић, али он неће самог себе да терети, и мислим да нема потребе због овога да зовемо овог сведока. И што се тиче Стеве Босанца, немам ништа против, ја да сам знао да он има исправе, ја бих га и предложио, да. Мислим пошто га је одбрана тражила и он је саслушан, нема разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том смислу имајући у виду ваше ово изјашњење те да и суд треба да одлучи о овим предлозима, ово што сте оставили суду на оцену, односно ово што се противите, то ће бити накнадно тамо у децембру, уколико будемо имали неке термине или касније. Што се тиче овога да окривљени дода нешто у своју одбрану, ми немамо генерално ништа против тога, мислим нека се припреми да то онда проценимо, нека буде за 11. новембар.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Спреман је он то и сад уколико то суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо ми ништа против, ја не знам шта ће он да дода и колико би то, колико ће то да буде, да почнемо то евентуално пре сведока и да сведоке 11., позовемо.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Управо то, мислим да би то било боље, у сваком случају пре сведока, да би се могла и питања формирати у односу на ту изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пре сведока, јесте, да бисмо, онда ћемо сведоке позвати за каснији неки термин, а нека тамо 11.новембра окривљени дода у своју одбрану шта буде проценио да треба.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 11.новембар у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 09.30 иста ова судница.

Записничар

Председник већа-судија